

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**Consideratio status damnatorum, quod actiones ipsorum
in primis malas, concernit**

Fecht, Johann

Durlaci, 1680

III.

[urn:nbn:de:bsz:31-122744](#)

*De
Statu Damnatorum,
Quod actiones ipsorum malas concernit,
Disquisitio.*

I.

Difficilis est quæstio & inter Theologos Doctores non tam animorum contentione, quam argumentorum momentis agitata: quis & qualis damnatorum quondam in inferno status futurus sit, quod sive actiones corundem sive passiones concernit? Et ut de passionibus, de quibus multorum luculentissima opera publicè extant, nunc nihil dicamus, an & quid asturi sint locorum infernalium cives? An damnati olim in inferno sint peccaturi, &c, quod præcipue inquiritur, DEum blasphematur? Nam ab hac quæstione cœteræ ferè dependent.

II. Videas enim in sententiarum divortia abire, cum veteris Ecclesiæ Patres, tum recentioris ævi auctores. Non injucundum fore arbitror, si quosdam, ut institutum nostrum patietur, suomet ore loquentes audiamus.

III. Johannes Chrysostomus, Novæ Romæ Episcopus, vir verè sui nominis, Homiliâ de Adorat. Cruc. Tom. I. Opp. Ed. Basil. p. 888. ubi infernalia mala quasi in compendio enumerat, ita loquitur: *Liberabere tum & à gehennâ & à verme, qui venenum jaculatur*

A

tur

tur & à stridore dentium, & à vinculis, que dolorem afferunt, & ab angoriis, & à malis, & à tenebris lumine carentibus & à divisione & ab ignis fluminibus & ab execratione & à locis dolorum plenis. Cum haec obscuriora sint, quam ut hinc indubitata aurei oris sententia hauriri queat, alium producemos locum. Commentario in Epist. Pauli ad Phil. Serm. III. Tom. IV. p. 1142. Non deploremus, inquit, simpliciter mortuos, sed eos, qui in peccatis sunt. Hi quippe & lamentis & planctu & lacrymis digni sunt. Nam dic, quæsio, quæ spes esse poterit illis, qui cum peccatis suis eò hinc abscedunt, ubi peccata exuere non licet? Donec enim erant in hoc seculo, plurimum forte erat expectationis & spei, immutandos illos, meliorisque fore. Digrésisti verò in infernum, ubi nihil potest prodesse paenitentia, (in inferno siquidem, inquit, quis confitebitur tibi) quomodo digni non sunt, qui deplorentur? Quæ iisdem ferè verbis repetita leges, Homiliæ LXIX. ad populum Antiochenum, cuius argumentum est, quod peccatores lugendi sint viventes & mortui; Tom. V. p. 438. In enarratione Historiæ de Epulone divite & Lazaro, Tom. II. p. 1320. s. hypocrisi epuloni attribuit; hoc enim dicente: Pater Abraham, miserere mei; notat: Frustra agis paenitentiam in loco, ubi non est paenitentia locus. Tormenta cogunt agere paenitentiam, non mentis affectus. Et mendacium; nam ad verba epulonis: Rogo ergo te pater, ut mittas eum in domum patris mei, subdit: vide perversitatem, nec in ipsis paenitentia continet veritatem. Vides enim, quid dicat? Rogo ergo te pater? Ergo Pater es Abraham. Et quomodo ergo dicas, mitte eum in domum patris mei? non oblitus es patris tui? non es oblitus, quia pater ille te perdidit? Hæc ille.

IV. Patrum Augustissimus, Augustinus, cui omnium eruditorum judicio conceditur palma, in Enchiridio ad Laurentium, cap. CXI. his verbis promittit sententiam suam: Post resurrectionem verò factò universo, impletoque judicio, suos fines habebunt civitates due, una Christi, altera diaboli, una bonorum, altera malorum, utraque tamen angelorum & hominum. Iffis voluntas, illis facultas non poterit ulla esse peccandi, vel ulla conditio moriendi; iffis in eternâ vita verè feliciterque viventibus, illis infelicer in eternâ morte sine moriendi potestate durantibus, quoniam utriusque sine fine. Sed in beatitudine ifsi, alius alio, præstabilius, in miseria vero illi alius alio tolerabilius permanebunt. Crucem fixerunt interpres illa Doctoris verba: ILLIS FACULTAS NON POTERIT ULLA ESSE PECCANDI. Lambertus Danæus, di-